

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010092
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5920010092.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha na verejnom zasadnutí konanom 26. novembra 2020 prejednal odvolanie podané prokurátorom, aj obžalovaným T. J. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/18/2020 zo 16.9.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora a obžalovaného T. J. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/18/2020 zo 16.9.2020 bol obžalovaný T. J. a spol. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na skutkovom základe že:

1/ v presne nezistenom čase dňa 14.07.2018 z presne nezisteného miesta v meste Banská Bystrica, oslovil K. W., XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, D. D. s ponukou údajného zakúpenia mobilných telefónov zn. Samsung Galaxy S9 a S9+ za polovičné ceny priamo od výrobcu Samsung aj s certifikátom, kde na základe toho si K. W. objednal 2 ks mobilných telefónov zn. Samsung Galaxy S9+ v celkovej výške 660,- €, pričom v čase okolo 12:00 hod. dňa 15.07.2018 na parkovisku Europa Shoppnig Center, Na Troskách 25, Banská Bystrica, osobne odovzdal T. J. hotovosť vo výške 660,- €, kde mu T. J. odovzdal doklad „Faktúru“ č. 11800128 na sumu vo výške 660,- € od spol. Penato s.r.o., s tým, že na druhý deň predmetné mobilné telefóny donesie, avšak následne termín odovzdania telefónov predlžoval rôznymi výhovorkami, pričom dňa 17.07.2018 poslal K. W. print screen platby z nejakého účtu, kde sa nachádzal jeho uvedený účet s tým, že mu vracia sumu vo výške 330,- €, ako platbu za jeden telefón, avšak doposiaľ žiadna suma neprišla, následne prestal komunikovať, finančnú hotovosť mu doposiaľ nevrátil, čím spôsobil K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, D. D. škodu vo výške 660,- €,

2/ v presne nezistenom čase dňa 18.07.2018 z presne nezisteného miesta v meste Banská Bystrica, oslovil K. F., XX.XX.XXXX, trvale bytom J. X, D. D., s údajnou ponukou zakúpenia mobilných telefónov zn. Samsung Galaxy S9 a S9+ za polovičné ceny priamo od výrobcu Samsung s certifikátom, kde na základe toho si K. F. gen. a.h., objednal 7 ks mobilných telefónov zn. Samsung Galaxy S9+ v celkovej výške 2.310,- €, pričom dňa 18.07.2018 na parkovisku Europa Shoppnig Center, Na Troskách 25, Banská Bystrica osobne odovzdal T. J. hotovosť vo výške 2.310,- €, kde mu T. J. odovzdal doklad „Faktúru“ č. 11800128 na sumu vo výške 2310,- € od spol. Penato s.r.o., s tým, že do dňa 22.07.2018 predmetné mobilné telefóny donesie, avšak následne termín odovzdania telefónov predlžoval rôznymi výhovorkami, ako aj tým, že mu malo zhorieť vozidlo a pod., pričom následne poslal K. F. print screen platby z nejakého účtu, kde sa nachádzal jeho uvedený účet s tým, že vracia sumu vo výške 2.310,- €, ako platbu za všetky mobilné telefóny, avšak doposiaľ žiadna suma neprišla, následne prestal od januára roku 2019 komunikovať, finančnú hotovosť doposiaľ nevrátil, čím spôsobil K. F., XX.XX.XXXX, trvale bytom J. X., D. D. škodu vo výške 2.310,- €,

3/ v čase o 14:38 hod., dňa 09.07.2018 kontaktoval cez aplikáciu Facebook - Messenger K. J., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. X, D. D., ktorému ponúkol na kúpu 5 ks mobilných telefónov zn. Samsung Galaxy S9 Plus v celkovej hodnote 1.650,- €, s čím poškodený súhlasil a dňa 10. 07. 2018 v čase o 13:20 hod. v Banskej Bystrici na ul. J. prevzal od K. J. finančné prostriedky vo výške 1.650,- € na kúpu 5 ks mobilných telefónov zn. Samsung Galaxy S9 Plus, ktoré však nedodal a ani mu doposiaľ nevrátil finančné prostriedky, čím K. J., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. X, D. D. spôsobil škodu vo výške 1.650,- €,

4/ v presne nezistenom čase dňa 08.03.2019 pred OD Europa Shopping Center, na ul. Na Troskách v meste Banská Bystrica po predchádzajúcej vzájomnej dohode s S. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. K. č. XXXX/X, C. Q., okr. D. D. uzatvoril písomnú „Sprostredkovateľskú zmluvu“ zo dňa 08.03.2019 medzi spol. Penato s.r.o., so sídlom Skubínska cesta č. 94, Skubín, okr. Banská Bystrica, IČO: 50 043 951 v zast. T. J., na strane „sprostredkovateľa“ a S. U. na strane „kupujúceho“, ktorej predmetom bolo zakúpenie ojazdeného motorového vozidla zn. Škoda Superb, rok výroby 2017 so stavom 47.000 km v celkovej hodnote 11.000,- €, pričom pri podpise prevzal „sprostredkovateľ“ zálohu vo výške 6.250,- €, v stanovenej lehote do 15 dní od podpisu sprostredkovateľskej zmluvy mal hore uvedené vozidlo zakúpiť, vykonať odbornú prehliadku, prihlásiť vozidlo a následne pristaviť vozidlo kupujúcemu S. U. na predaj s doplatením finančných prostriedkov do kúpnej ceny, čo sa však zo strany T. J. v lehote 15 dní ani do súčasnosti nestalo, T. J. nezakúpil hore uvedené vozidlo, následne v stanovenej lehote ani do súčasnosti nevrátil prevzatú zálohu J. U. následne prestal komunikovať, zatajovať sa a účelovo sa vyhýbať kontaktu, čím S. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. K. č. XXXX/X, C. Q., okr. D. D. a spôsobil škodu v celkovej výške 6.250,- €,

5/ po predchádzajúcej e-mailovej a telefonickej komunikácii so I. Q., ústne poverenou svojou sestrou Mgr. K. R. k zakúpeniu osobného motorového vozidla, si I. Q. začiatkom marca 2019 na internetovej stránke www.bazos.sk zadala inzerát so záujmom o kúpu osobného motorového vozidla pre svoju sestru, na ktorý reagoval T. J. s ponukou, že kúpu vozidla ako konateľ spoločnosti Penato, s.r.o. so sídlom Skubínska cesta 94, Banská Bystrica, IČO: 50 043 951 sprostredkuje, pričom od nej dňa 11.03.2019 v čase po 19.30 h na adrese jej trvalého pobytu vylákal finančnú hotovosť vo výške 5.000,- eur ako zálohu za sprostredkovanie, o čom spolu na mieste spisali sprostredkovateľskú zmluvu, avšak vozidlo v lehote určenej v zmluve nedodal a prevzatú zálohu doposiaľ nevrátil, po následnom nedodaní vozidla odovzdala I. Q. svojej sestre Mgr. K. R., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalé bydlisko H., Q. XXX/X, prechodne D., I. XXXX/XXA sumu predstavujúcu výšku škody 5.000 eur, čím vznikla škoda I. Q. nar. XX.XX.XXXX v W., trvalé bydlisko H., Q. XXX/X, okres W. vo výške 5.000,- eur.

Za súdený trestný čin bol obžalovaný T. J. odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/74/2019 zo dňa 4.12.2019, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu v právnických osobách vo výmere 4 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodeným K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, D. D., škodu vo výške 660,- eur, K. F., XX.XX.XXXX, trvale bytom J. X, D. D., škodu vo výške 2.310,- eur, K. J., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. X, D. D., škodu vo výške 1.650,- eur, S. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. K. č. XXXX/X, C. Q., okr. D. D., škodu vo výške 6.150,- eur, Ing. K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D., ul. T. č. XX, škodu vo výške 150,- eur, spol. Komunálna poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, škodu vo výške 2.190,93 eur, I. Q., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalé bydlisko H., Q. XXX/X, okres W., škodu vo výške 5.000,- eur.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste, podali riadne a včas odvolanie prokurátor aj obžalovaný T. J..

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s výškou uloženého trestu odňatia slobody. Súd uložil obžalovanému trest po zohľadnení dvoch poľahčujúcich okolností a dvoch priťažujúcich okolností v rámci trestnej sadzby podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. jeden až päť rokov. Majúc na zreteli aj priznanie obžalovaného a prijaté vyhlásenie o jeho vine, je toho názoru, že vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/50/2016 z 23.6.2016 (odsúdenie za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.), rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/11/2015 z 27.3.2018 (odsúdenie za prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.), trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/58/2018 z 19.9.2018 (odsúdenie za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.), s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ako aj so zreteľom na rozsah trestnej činnosti, považuje trest uložený obžalovanému vo výmere 30 mesiacov za mierny. Je tiež toho názoru, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nespĺňa v rozsahu vyžadovanom Trestným zákonom podmienky generálnej ani individuálnej prevencie, t.j. trest nespĺní prevýchovný účel obžalovaného.

Obžalovaný T. J. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v prípravnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, došlo k zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. V prípravnom konaní pri svojom prvotnom výsluchu pred vyšetrovateľom v právnej pozícii obvineného požiadal o ustanovenie obhajcu pre nemajetnosť. Následne mu bol síce ustanovený obhajca, avšak obhajcovi boli doručené uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 16.5.2019 s tým, že dotknuté uznesenie bolo označené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti s dátumom 20.6.2019. Z uvedeného vyplýva, že v rámci prípravného konania bolo orgánmi činnými v trestnom konaní fakticky neumožnené obhajcovi obvineného podať sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 16.5.2019. Následne obhajca písomným podaním zo dňa 13.11.2019 požiadal o preskúmanie postupu policajta z dôvodu, že došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu spočívajúce v neumožnení obhajcovi podať opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Prokurátor písomným podaním zo dňa 9.12.2019 uviedol, že v nadväznosti na ďalšie skutočnosti vydal pokyn vyšetrovateľovi, aby dodatočne nedoručoval uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 16.5.2019. Po podaní obžaloby obhajca písomným podaním zo dňa 10.3.2020 podal v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. Návrh na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi. Uvedený návrh súd neakceptoval, keď vytýčil termín hlavného pojednávania a vo veci meritórne rozhodol. Je toho názoru, že odopretím možnosti obhajcovi podať v mene obvineného opravný prostriedok proti uzneseniu o vznesení obvinenia, došlo v prípravnom konaní k závažnému porušeniu práva obvineného na obhajobu. Zároveň sa domnieva, že vyhlásenie obžalovaného o vine v zmysle § 257 Tr. por. uskutočnené na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2020 nemôže mať za následok odstránenie protiprávneho stavu vo veci porušenia práva obvineného na obhajobu vzniknutého v prípravnom konaní. Obhajoba je toho názoru, že napadnutý rozsudok je nesprávny vo výroku o treste nakoľko uložený trest možno považovať za neprimeraný. Poukázal na to, že obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu trestnej činnosti priznal, pričom písomne požiadal o uzatvorenie dohody o vine a treste. K uzatvoreniu dohody o vine a treste v rámci dohodovacieho konania nedošlo, pričom následne v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. por. Na základe vyššie uvedeného je toho názoru, že sú dané zákonné dôvody na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. a následné uloženie trestu, ktorý v súlade s ustanovením § 41 ods. 3 Tr. zák. síce nebude miernejší ako trest uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/74/2019 zo 4.12.2019, avšak bude nižší ako trest uložený napadnutým rozsudkom. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný T. J. v odvolaní, ktoré si odôvodnil sám, poukázal na to, že nesúhlasí s výškou uloženého trestu odňatia slobody z viacerých dôvodov, či skutočností. V žiadnom prípade nechce spochybňovať výrok napadnutého rozsudku v časti vyslovenia viny jeho osoby s poukazom na vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Nie je presvedčený, že zo strany súdu bol správny postup podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 287 Tr. por., nakoľko mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu po dobu 4 rokov. Podľa jeho názoru trestné zákonodarstvo nie je len o potrestaní páchatel'a, ale aj o jeho prevýchove. Je presvedčený, že takto uložený trest zrušenia právnickej osoby trest zákazu byť štatutárnym orgánom a trest odňatia slobody spolu s uloženou náhradou škody v takej výške ďaleko presahuje ustanovenie o skutočnom účele a význame ukladania trestov. Chcel by tiež uviesť, že od

začiatku trestného konania nijakým spôsobom nespochybňoval svoju účasť na tejto trestnej činnosti a nikdy sa ani nechcel vyvinúť zo zodpovednosti za konanie, ktorého sa dopustil. Sám a dobrovoľne sa priznal k spáchaniu protiprávneho konania a v neposlednom rade pomáhal orgánom činným v trestnom konaní v rámci ozrejmenia skutkového stavu. Došlo však k jeho odsúdeniu, uloženiu trestu zrušenia právnickej osoby, trestu zákazu byť členom štatutárneho orgánu, k uloženiu povinnosti nahradiť škodu, čo ďaleko prekračuje účel, ktorý sa ukladaním trestu sleduje. Poukázal aj na to, že sa chcel podieľať na objasnení obzvlášť závažných zločinov spáchaných organizovanou skupinou, zatiaľ bez udania mien právnických a fyzických osôb a za tým účelom kontaktoval aj prokurátorku. V uvedených súvislostiach uviedol, že je u neho možné uložiť mu trest podľa § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. Zároveň dodal, že v prípravnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu. Na záver poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/40/2020 z 9.6.2020.

Príslušný prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s argumentom obhajoby, že bolo porušené právo na obhajobu, keďže v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia, ani v lehote 3 pracovných dní od jeho oznámenia nebol daný u obvineného dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1, ods. 2 Tr. por. V súvislosti s tvrdeniami obžalovaného týkajúcimi sa výšky uloženého trestu odňatia slobody zotráva na svojom odvolaní podanom dňa 23.9.2020. Zároveň uviedol, že obvinený po skončení vyšetrovania síce viackrát deklaroval prokuratúre, že mieni podať informácie o závažnej trestnej činnosti iných osôb, avšak následne napriek reálnej možnosti, polícii, ani prokuratúre žiadne relevantné informácie neposkytol. Odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora a obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný T. J. na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Ružomberok konanom 16.9.2020 urobil vyhlásenie o priznaní viny ku súdenému skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. (č.l. 328-329 spisu), čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Išlo o slobodný prejav vôle obžalovaného prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že súd mu uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku, nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c), ods. 4 Tr. por.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s rozhodnutím obžalovaného o prijatí jeho vyhlásenia o vine. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia. V okolnostiach danej veci je podstatné to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní kladne zodpovedal na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v § 333 ods. 3 Tr. por., najmä na otázky či rozumie právnej kvalifikácii, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva aj to, že obžalovaný mal

v konaní pred súdom obhajcu, ktorý zabezpečoval plné uplatnenie práv obvineného v konaní o prijatí vyhlásenia o vine.

K výroku o treste

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal len výrok súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému T. J.. Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. uloženie spoločného trestu prichádza do úvahy v prípade, ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, ak za iný čiastkový skutok bol už súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. V takom prípade súd v rozsudku zruší skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch, ktoré s ním boli spáchané v jednočinnom súbehu, zruší tiež celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v tomto výroku o vine svoj podklad. Pri novom rozhodovaní je súd v takomto prípade viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku a následne znovu rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového skutku a takisto rozhodne o spoločnom treste za pokračovací trestný čin. Tento trest nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1 Tr. zák. sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť retrospektívne sa zbíhajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak je možné na také odsúdenie prihliadať. Hranicu teda tvorí vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku (trestného rozkazu) súdom prvého stupňa. Vždy je to časovo prvé odsúdenie, ku ktorému v celom trestnom konaní dôjde, vrátane opravného konania. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by inak bol páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich sa trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Znamená to, že odsúdený musí byť pri súhrnnom treste v zásade v rovnakej situácii ako v

prípade trestu úhrnného, t.j. ako keby bolo o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodnuté v jednom konaní.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu sa stotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému T. J. a neosvojil si argumenty prokurátora, ani obžalovaného o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti.

Po splnení prieskumnej povinnosti a po dôslednom preskúmaní pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/74/2019 aj odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, s prihliadnutím na zásady pre ukladanie súhrnného a spoločného trestu zistil, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody uvedené v § 42 ods. 1 Tr. zák. za súčasného uloženia spoločného trestu odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák.

Po zhodnotení najmä časových a miestnych súvislostí, za ktorých obžalovaný jednotlivé čiastkové útoky páchal a okamihu oznámenia vznesenia obvinenia, krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba v teraz súdnej veci sp. zn. 1T/80/2020 (skutok dokonaný dňa 11.3.2019, kedy obžalovaný prevzal od poškodenej finančnú hotovosť vo výške 5.000,- EUR ako zálohu za sprostredkovanie), je čiastkovým útokom skutkového deja, pre ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/74/2019 zo 4.12.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/40/2020 z 9.6.2020.

Vo vzťahu ku súdeným skutkom, resp. čiastkovým útokom napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že určujúcim kritériom pokračovania v trestnom čine je, že jednotlivé čiastkové útoky, z ktorých každý napĺňa znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jedným a tým istým zámerom páchatel'a v tom zmysle, že už od počiatku aspoň v hrubých rysoch zamýšľa aj ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jedného zámeru. Pokračovanie v trestnom čine vyžaduje aj blízkosť súvislostí v čase a predmete útoku. Ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (§ 122 ods. 13 prvá veta Tr. zák.).

Preto je nepochybné, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie spoločného trestu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák.

Správny je aj názor okresného súdu, že v prípade obžalovaného sú splnené podmienky aj pre uloženie súhrnného trestu vzhľadom k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/74/2019 zo 4.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/40/2020 z 9.6.2020 bol obžalovaný okrem pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odsúdený aj z prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spáchaný vo viaccinnom súbehu (dňa 19.1.2019).

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného existujú dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), n) Tr. zák. Tiež zistil, že u obžalovaného existujú dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Iný, miernejší trest odňatia slobody, ktorého sa obžalovaný domáhal v písomných dôvodoch odvolania, v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy. Krajský súd zároveň konštatuje, že nezistil dôvody pre mimoriadne zníženie trestu podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., aplikáciu ktorého obžalovaný navrhol vo svojom odvolaní, ani podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam), a to aj napriek tej skutočnosti, že obžalovaný pred okresným súdom urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktoré okresný súd prijal. Odvolací súd v uvedených súvislostiach uvádza, že osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a je potrebné posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja

správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatelom, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti, napr. krátko po odsúdení za inú ich trestnú činnosť, treba ukladať nepodmienečné tresty, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V okolnostiach danej veci krajský súd zároveň dospel k názoru, že prísnejší trest odňatia slobody, ktorého sa domáhal v písomných dôvodoch odvolania prokurátor, v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy.

Krajský súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorú uložil obžalovanému za celý súhrn trestnej činnosti, t.j. súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie. Takýto trest spolu s uloženým trestom zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu v právnických osobách vo výmere 4 roky podľa názoru krajského súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne potrestaný za násilnú aj majetkovú trestnú činnosť. Bohatá kriminálna minulosť obžalovaného a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti charakterizuje jeho osobu ako obtiažne prevychovateľného páchatela, u ktorého doposiaľ ukladané tresty ani v jednom prípade nespĺnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Význam kriminálnej anamnézy obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neneguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného. Pri rozhodovaní o treste nemožno opomenúť ani závažnosť trestnej činnosti, za ktorú je obžalovanému v tomto konaní ukladaný trest a výška škody spôsobená trestnou činnosťou. Treba tiež pripomenúť, že obžalovaný počas celej doby trestného stíhania sa nesnažil napraviť jeho škodlivý následok vo forme náhrady škody.

Odvolací súd na záver uvádza, že snáď takýto druh a výmera trestu obžalovaného v budúcnosti vyvaruje od páchania ďalšej trestnej činnosti, v opačnom prípade musí očakávať ukladanie prísnych nepodmienečných trestov, nie na dolných hraniciach trestných sadzieb.

Stavu veci a zákonu zodpovedá zaradenie obžalovaného na výkon trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.